

KAPITOLA 3

Jednou ráno se Flynn probudil ještě před úsvitem. Ospale se obrátil na lůžku. Když si jeho oči trochu navykly na šero, s leknutím zjistil, že přímo u Paddyho postele vzpřímeně sedí velká tmavá silueta! Flynn strnul hrůzou. Ten, kdo na posteli seděl, ať to byl kdokoli, byl větší než jejich otec. Měl podivnou boulovitou hlavu a divně zakulacená ramena. Seděl bez hnutí jako kámen a o to byl hrozivější. Náhle se ramena temné siluety začala třást a Flynn zaslechl zahihňání, které

nápadně připomínalo jeho bratra. Potom postavě upadla hlava a přistála na posteli a Paddy se hlasitě rozesmál.

„Paddy! Co to má k řasu znamenat!“ oddechl si Flynn.

Srdce mu doteď tlouklo tak rychle, že nedokázal vnímat legraci a cítil silné nutkání na svého brášku pořádně zařvat. Paddy ze sebe shodil zbytek polštářů a přikrývek, které si naskládal na hlavu a ramena, aby se proměnil ve strašidelnou postavu.

„Snažil jsem se tě probudit jen silou své mysli,“ zašeptal Paddy, „ale tys spal dál a mě to začalo nudit, a tak jsem se rozhodl tě místo toho postrašit.“

Flynn si nemohl pomoci a začal se smát. Paddy byl nepochybně rodinným šampionem na nejrůznější vtípky, kterým se také obvykle smával víc než všichni ostatní. Někdy se Paddy vlastním vtipům smál tak, až smíchy doslova padal. Kdykoli se naskytla příležitost z někoho si vystřelit, Paddy se jí chopil. Během společných let už Flynn

musel čelit kbelíkům ledové vody, které se mu vylily na hlavu, ještěrkám zastrčeným do bot, vajíčkům v čepici a nespočtu dalších účinných vtípků, které si jeho bratr vymyslel.

Koko v nohách Paddyho postele zakňučela ze spaní a zatřepala tlapkami, jako by ve snu běžela.

„Zase se jí zdá, že honí králíky,“ poznamenal Paddy.

„Třeba bychom jí mohli najít nějaké opravdové. Chceš vyrazit na průzkum?“ nabídl Flynn.

„No jasně!“ zněla odpověď.

Chlapci si potmě sbalili tlumoky, opatrně, aby neprobudili rodiče spící ve vedlejší místnosti. Vzali si to co obvykle: lano, kapesní nůž, dalekohled a křemen na rozdělání ohně. Flynn popadl svůj prak a připevnil si k opasku malý kožený váček plný oblých kamínků. Paddy zase zvedl luk a toulec se šípy.

Chlapci své zbraně nikdy nedali z ruky. Sotva začali chodit, otec je naučil, jak střílet lukem a šípy.

Jejich matka byla zase mistryní ve střelbě prakem. A teď už to mistrně zvládali i oba chlapci.

Když trochu vyrostli, Paddy začal dávat přirozeně přednost luku a šípům, zatímco Flynnovi se víc dařilo s prakem. Chlapci téměř nikdy neminuli cíl. Kdyby totiž ano, jeden bratr by si za to druhého nemilosrdně dobíral.

Paddyho luk byl vyrobený z cedrového dřeva. Už jako malého chlapce ho otec naučil najít nejsilnější část kmene, kde se jádrové dřevo stýká s měkčím vnějším dřevem. Večer co večer Paddy pozoroval otce, jak sedí u ohně a opatrně opracovává luk svým nožem ostrým jako břitva. Nakonec se mu pod rukama zjevil překrásný zakřivený tvar. Rukojeť uprostřed byla upravená tak, aby padla do malé chlapecké ruky. Tětiva byla vyrobená z koňských žíní a lnu. A konečně šípy vznikly z pečlivě vybraných kusů jádrového dřeva. Kdykoli chlapci narazili na peříčko, sebrali ho a přinesli domů otci, aby si ho prohlédl. Jednou Paddy dokonce vyškubl

pírko z ocasu jedné ze slepic, když získal pocit, že jeho střely nelétají dost rychle!

Pak bylo všechno konečně hotové. Otec je vzal ven a vybral si cíl – svůj hrnek na kávu postavený na kameni na konci zahrady. Ani na okamžik si nepomyslel, že by se šípy jeho synů mohly k cíli být jen přiblížit, když z luku ještě nikdy v životě nestříleli. A tak si představte jeho překvapení, když Paddy zvolna natáhl silnou tětivu, namířil špičku šípu na hrnek od kávy... a zasáhl ho přímo doprostřed, takže se rozbil na cimprcampř!

A Flynnovi to šlo stejně dobře s prakem. Jeho zbraň byla vyrobená z týkového dřeva. Vyrobil si ji sám, když našel v lese dokonalý kousek dřeva ve tvaru písmene Y. Zabralo mu mnoho hodin, než z něj opatrně ořezal všechnu kůru a ponechal jen hedvábně hladký povrch. Potom, s matčinou pomocí, sebral Flynn mízu z kaučukovníku. Pozorně ji sledoval, aby mu neunikl ani jediný pohyb, když mu matka ukazovala, jak míze dodat

sílu a pružnost pomocí páry z hrnce s vodou, která se vařila celý den. Z pružného materiálu potom vznikly silné, pružné pásky, které přivázali k vidlici nad rukojetí. Doprostřed mezi pásky Flynn připevnil malou koženou kapsičku, kterou mu matka ušila. Nakonec ovázal rukojeť tenkým lněným provázkem – a jeho zbraň byla hotová.

Flynn dokázal zacházet s prakem neuvěřitelně rychle. Dokázal vrhnout do vzduchu pět kamenů, jeden za druhým, ještě než ten první dopadl na zem. A byl tak přesný, že dokázal zhasit svíčku ze šesti metrů.

Paddy se vkradl do kuchyně, kde ukořistil z lavice půl bochníku chleba a malou sklenku s marmeládou. Nato dvojice vyklouzla ven. Dveře hlasitě zavržaly v pantech a oba chlapci se tomu tiše zasmáli. Koko prošla tiše ven za nimi.

Venku si chlapci utrhlí ze stromu na tučet meruněk. Jejich rodiče vysázeli okolo domu spoustu ovocných stromů, takže bez ohledu na roční dobu se tu dalo vždycky utrhnout něco dobrého.

Paddy hlasitě hvízdal na Klapku. Brzy se z šera vynořila klisnička a tiše zaržála. Oba chlapci se s ní dlouze přivítali, řádně ji poplácali po nose a zavrtali hlavy do jejího teplého, hedvábně jemného krku. Flynn si vyskočil na její hřbet jako první, Paddy ho následoval a brzy už se tiše prodírali lesem. Z korun stromů k nim brzy přiletěl i sokol Blesk, pohodlně se uvelebil Flynnovi na rameni a vypadalo to, že se chystá usnout.

„Taky tě rád vidím,“ prohodil Flynn k ptákovi.

O tři hodiny později už byli oba bratři hluboko v hustém lese, na náhorní rovině nad Východními zátokami ostrova. Bok po boku tiše kráčeli mezi stromy. Koko je následovala s odstupem několika kroků. Byla teď ve střehu a vzrušeně větrila ve vzduchu. Pár minut předtím dojeli s Klapkou

na rozlehlou louku, kde se klisnička radostně pustila do sladké bujné trávy. Chlapci ji tam nechali, protože se chtěli vydat na lov a její kopýtka by nadělala příliš velký hluk.

Blesk z velké výšky zavřískal. Náhle Paddy zdvihl ruku a Flynn i Koko se zastavili. Paddy dal pohybem ruky k hřebeni pohoří bratrovi signál, aby se připravil. Natáhl dva prsty na každé ruce a přiložil si je ze stran k čelu, čímž dal bratrovi vědět, že spatřil ostrovního jelena. Byl to mladý sameček s ušlechtilým parožím.

Jak ví každý dobrý lovec, takový jelen má neuvěřitelně dobře vyvinutý čich. Proto je důležité postavit se k němu po větru, aby neucítil přicházejícího lovce. Vítr musí vát od zvířete k lovcům, ne naopak.

Flynn a Paddy to udělali instinktivně. Tiše obešli velký půlkruh, až se ocitli za jelenem po větru.

Paddy ze zvířete nespouštěl zrak. Vytáhl z toulce šíp a obratně ho nasadil vroubkem na tětivu. Flynn

bez hlesu vytáhl z kožené kapsičky tři kamínky a jedním si nabil prak. Další dva kameny si dal do pusy a schoval si je pod tvářemi. Flynnovy kameny totiž nebyly jen tak nějaké oblázky.

Kdykoliv vyrazil na pláž, rozhlížel se po dokonalém střelivu do svého praku. Jeho náboje byly tak kulatoučké, jak jen plážové oblázky mohou být, a o trochu větší než průměrný oblázek. Sbíral je nepřetržitě a pečlivě si je ukládal do koženého váčku na opasku, který mu ušila matka.

Na lovu se Flynn a Paddy střídali. Dnes byla řada na Paddym, aby střílel jako první, ale Flynn čekal s připraveným kamenem pro případ, že by jeho bratr minul.

„Kdo se netrefí, je pukavec,“ zašeptal Flynn. Tedy, kvůli kamenům v puse to ve skutečnosti znělo spíš jako „Hdo he hedrehí, he huhahéh.“

Paddy pevně sevřel rty, aby se nerozesmál, a skrčil se pod větví stromu. Byl teď dost blízko, aby mohl vystřelit. Zklidnil dech a natáhl tětivu luku,

kam jen dovedl. Počkal, až se mu ustálí ruka, přivřel jedno oko a podíval se přes špici šípu, aby zamířil. Uvolnil prsty na tětivě a připravil se na výstřel.

Náhle jelen ucítil nebezpečí a zdvihl hlavu.

O zlomek vteřiny později už uháněl plnou rychlostí přes horský hřeben a mířil si to rovnou dolů k moři.

„Ufff! Argh!“ vztekal se Flynn a rozběhl se za jelenem. Za běhu sklonil prak. V hustém lese nebylo snadné najít volnou linii pro výstřel a jelen vyskakující vysoko do vzduchu mizel mezi kmeny stromů.

Pak nakonec dostal Flynn příležitost a mrštil za jelenem kámen. Určitě by zvíře zasáhl, kdyby však přesně v tu chvíli nezaběhlo za další veliký strom. Kámen narazil do kmene a neškodně dopadl na zem.

Když chlapci dorazili na místo, kde jelena poprvé spatřili, byl už dávno pryč. Zmizel v hustém lese pokrývajícím horské úbočí. Koko se ho pokusila pronásledovat, pes se však vyděšenému jelenu nemohl rychlostí rovnat.

„Proč jsi s tím výstřelem čekal tak dlouho? Myslel jsem, že jsi snad usnul!“ smál se Flynn.

Paddy odpověděl tím, že bratra probodl pohledem. Byl otrávený, že minul.

Flynn se rozhlédl k moři. Byl to kouzelný pohled. Voda byla tak průzračná, že přes ni viděl až na dno, mohl si prohlížet hloučky mořských řas a korálů a kochat se světlejší modří klikatících se vodních kanálů. Zrádnou plavební cestou mezi korály na této straně ostrova bylo tak obtížné proplout, že se jí od pradávna říkalo Hltavý chřtán.

Pohlédl dál na západ ke klidnému zálivu na vnitřní straně útesů, kde byla mořská hladina tak klidná a nehybná, jako by tam ani žádné moře nebylo.

A náhle mu ztuhla krev v žilách.

Chtěl zavolat na Paddyho, ale z hrdla mu nevyšel ani hlásek. Místo toho prostě jen ukázal na místo, kam se díval, a celé tělo se mu roztrásló hrůzou. Ústa měl otevřená úžasem.

Paddy zrovna vrátil všechny šípky pěkně úhledně zpátky do toulce, když se podíval na svého bratra. Zůstal ohromeně stát. Ještě nikdy neviděl Flynnna tak vyděšeného. Doběhl k němu a zastavil vedle něj. Pohlédl za Flynnovou nataženou paží a najednou uviděl sám, co jeho bratra tak vystrašilo.

Na vnitřní straně korálového útesu byl zakotvený štíhlý černý člun. Byl veliký, dlouhý a nízký – určený pro velmi rychlou plavbu. Na jeho boku byla namalovaná hlava velkého psa... Tlamu měl otevřenou a ostré zuby vyceněné v odporném šklebu.